

"דבר אל אהרן ואמר אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המזבחה ואירו שבעת הנרות".
[במדבר ח, א]

מה אפשר לקנות בשקל?

פרשת בהעלותך מזכירה לנו לעסוק בחשיבותם של הנרות, ובעצם בחשיבותו של נר. מה זה "נר נשמה"?

לכאורה זה הנר שמדליקים לעילוי נשמת הנפטרים, לעשות להם נחת רוח. אך לא רק זה. הרבה מעבר לזה. נר נשמה זה הנר שרומז אל הנשמה, כי "נר ה' נשמות אדם" [משלי כ, כז]. נר נשמה זה שהנר הוא הנשמה.

ואכן הנר רומז אלינו, לחיבור בין הנשמה לגוף. הנר זה החומר והשלהבת היא הרוח. אתה קונה נר בשקל ועושה מהחומר רוח. ע"י בעירת הנר החומר מתהפך ונעשה רוח.

זה כוחנו, וזו עבודתנו. יש בנו מכונה אדירה שהופכת חומר לרוח. עוד ועוד חומר לעוד ועוד רוח. זו עבודת כל חיינו. להפוך את החומר לרוח.

אתה הופך את החומר לדבר הכי רוחני, ע"י עשיית המצוה, וקל וחומר ע"י שמחה וכוונה בקיום המצוה. יש לך שקל אתה יכול לקנות בו מסטיק, להנות ללעוס ולזרוק. לא עשית עבירה, אך המסטיק נשאר חומרי מתחילתו ועד סופו. לעומת זאת באותו שקל אתה יכול לזכות לחיי נצח. אם אתה נותן את השקל הזה לעני, אתה מקיים בזה מצוות צדקה, אתה הופך את הכסף החומרי הזה לנצח נצחים של רוחניות. מדהים. זה אחד מפלאי תבל, שייך רק לעם הנבחר.

וכך גם לגבי הזמן.

אתה יכול לבזבז את הזמן שלך על שטויות. אולי זה לא אסור, ואין לך עבירה. אך באמת מה שנוטר מהזמן הזה זה רק דבר ריגעי שהיה ונגמר, ולא משפיע כלום לא לפניו ולא לאחריו. אך לעומת זאת אתה יכול לקחת את הרגע, ומהרגע הרגעי הזה הופך לנצח נצחים של קדושה ורוחניות צרופה. **הרגע של החיים שנראה לא שווה שקל, הופך לחיי נצח.**

שימו לב, ככל שעובר הזמן הנר נגמר והאש דולקת. כי החומר הופך עוד ועוד להיות רוח. וזו תכלית האדם בעולמו. להפוך תפוח לבורא פרי העץ, ויש את הכוונה שכל אוכל יהיה לעבודת ה', אני אוכל שיהיה לי כוח לעבוד את השם (עיין רמב"ם הלכות דעות). ידועים דברי הפלא יועץ, שאם אדם ישן כדי שיהיה לו כח ללמוד תורה, הוא מקבל שכר על השינה שלו, כי היא לכבוד ה'. נורא נוראות.

יהי רצון שנזכה לנצל את זמננו לכבוד ה', ושכל מעשינו יהיו לשם שמים.

תורת החיד"א

פועל אדם ישלם לו - לפי מה שאמר בזוהר הקדוש בפסוק פעל אדם ישלם לו על איוב שיעץ לפרעה על ישראל שיקח ממונם וישעבדם וכן הוות ליה. אני הדל רמזתי שהוא ראשי תיבות פועל אדם ישלם לו. פועל עצתך לפרעה אותו דין ממש ה' שלם לך ממונך לקח ויסרך.
[דבש לפי פ, כ]

ילקוט יוסף

סימן שלא-הלכות מילה בשבת סעיף א-מט

מח. מילה שחלה בשבת ועורכים קידוש עם כיבוד קל לאחר התפלה, יש להודיע לקהל שכל מי שטעם מהיין של הקידוש, אינו צריך לברך ברכת שהכל על כל המשקאות, כיון שברכת הגפן פוטרת כל המשקין. ורק מי שלא טעם מהיין, אם שותה משקאות קלים מברך עליהם ברכת שהכל.

וכל החרד לדבר ה' יחוש לעצמו שלא לטעום שם אלא אם כן שותה בעצמו רביעית יין או אוכל כזית עוגה מחמשת המינים, לאחר שנתכוין לצאת ידי חובת קידוש.

ומכל מקום אין למחות באלו שנוהגים להקל בדבר ואינם מקפידים לאכול כזית עוגה או לשותות רביעית יין במקום. אלא שלכל הפחות נכון שיאכלו כזית פירות ויברכו ברכה אחרונה.

מט. בעת שמשוררים בסעודת מילה בשבת, טוב להקדים את שירי השבת לשירי המילה. ואמנם מצד הדין אין בזה קפידא כלל.

סימן שלה - דין מעמר סעיף א-ו

א. מי שנתפזרו לו פירות בחצר אחת הנה ואחת הנה, מלקט מעט מעט ואוכל, אבל אסור ללקט לתוך הסל או לתוך הקופה. אבל אם נפלו במקום אחד ולא נתפזרו, מוותר ללקטן אפילו לתוך הסל, אלא אם כן נפלו הפירות לתוך צרור אבנים או עפרוריות שבחצר, שאז מלקט אחד אחד ואוכל, ולא יתן לתוך הסל או לתוך הקופה.

ב. אסור לקבץ כל דבר ממקום גידולו משום מעמר. ומן התורה אין חיוב מעמר אלא בדבר שהוא מגידולי קרקע.

ג. תאנים יבשות שעשאן גוש אחד כעיגול, או שנקב תאנים והשחילן בחוט עד שנתקבצו לגוף אחד, הרי זה תולדת מעמר וחייב. וכן כל כיוצא בזה.

ד. חרוזי פנינים [שאינם גידולי קרקע] שנפלו משרשרת שנקרעה בשבת, ונתפזרו, אסור מדרבנן להשחילם בתוך חוט בשבת. מפני שנראה כמעמר. ומלבד זה אפשר שיש לאסור בהם גם משום תיקון כלי, ועל פי הרוב עושה קשר בראש החוט משני צדדיו, ויש לחוש גם לאיסור קושר. ומכל מקום אם נפרדו חרוזי הפנינים מהחוט ונתפזרו על גבי קרקע מוותר לאוספם לתוך כלי מיוחד, ואין באסיפם משום מעמר כיון שאין זה מקום גידולם, וגם אין בהם משום מוקצה, הואיל ועדיין תורת כלי עליהם.